

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 13: Forslag til lov om ændring af selskabsskatte- loven, kildeskatteloven, fondsbeskatnings- loven og virksomhedsskatte- loven. (Skattefrit datterselskabsudbytte m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 8/10 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Klaus Hækkerup (S):

Det lovforslag, Folketinget tager fat på at behandle nu, medfører i virkeligheden ændringer i fire forskellige love.

Hovedindholdet i lovforslaget er en ændring af reglerne for beskatning af udbytte fra datterselskaber. Hvis man skal sige det enkelt, er det sådan, at når to aktieselskaber hænger sammen, anser man selskab 1 for at være datterselskab af selskab 2, hvis selskab 2 ejer mindst 25 pct. af aktiekapitalen i selskab 1. Dette forhold ændres der ikke på med lovforslaget.

Efter de gældende regler er det sådan, at udbyttet fra datterselskab til moderselskab ikke beskattes, hvis moderselskabet har ejet en aktieandel på mindst 25 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet i enten hele det indkomstår, hvori udbyttet er modtaget, eller i en sammenhængende periode på mindst 2 år frem til det tidspunkt, hvor udbyttet modtages. Denne ejertidsbestemmelse ændres nu til en sammenhængende periode på mindst ét år, som udbytteudlodningstidspunktet skal falde inden for.

Lovforslaget er affødt af en dom, der er afsagt af EF-Domstolen, og tilpasser således dansk lovgivning til det, der nu er retspraksis i EU. Fra Socialdemokratiets side kan vi støtte det fremsatte lovforslag, og jeg skal nævne på vegne af Det Radikale Venstre, at det kan de sandelig også.

Erling Oxdam (V):

Også her optræder jeg i stedet for vores ordfører, hr. Peter Brixtofte, på Venstres vegne.

Jeg skal sige, at der jo er tale om en implementering, en ajourføring, en konsekvensændring som følge af den dom, som Socialdemokratiets ordfører lige nævnte, og jeg skal ikke gå i detaljer med ændringerne i de fire forskellige love, herunder den navneforandring, man tager med ved samme lejlighed, men blot sige, at det er glædeligt, at det oven i købet betyder en lempelse i reglerne. Så jeg skal på mit partis vegne anbefale vedtagelse af lovforslaget.

Flemming Hansen (KF):

Da vor ordfører, fru Gitte Seeberg, desværre ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremføre hendes tale, og jeg skal på Det Konservative Folkepartis vegne sige, at vi støtter forslaget.

Kristen Touborg (SF):

Da SF's ordfører, hr. Jes Lunde, ikke kan være til stede i Salen, skal jeg give følgende få bemærkninger:

Lovforslaget er nødvendigt for at bringe de danske regler i overensstemmelse med et EF-direktiv. Vi havde gerne været lovforslaget foruden, men så vidt vi kan se, er der ikke noget at ræfle om. Man er nødt til at gøre det her.

Kim Behnke (FP):

Det er et af de forslag, hvor EU-modstandere, der hævder, at Folketinget bare er blevet et ekspeditionskontor, vil have en glimrende reference. Vi har jo desværre ikke ret meget andet at gøre end at rette os efter de domme, der bliver afsagt.

Men Fremskridtspartiet kan i den forbindelse også kun tilslutte sig, at vi får denne ændring af dansk lovgivning; den er både fornuftig og velbegrundet. Men en af de ting, der kan bekymre mig, er, at i en lang række andre EU-sager på arbejdsmarkedsområdet osv. holder vi os jo ikke tilbage i Danmark i retning af at overimplementere, så vi går ud over, hvad f.eks. en direktivtekst egentlig forpligter os til.

I dette tilfælde fremgår det af skatteministerens bemærkninger, at man kun vil rette sig efter det, som EF-retten tvinger os til at gøre. Der er bestemt ikke åbnet mulighed for, at vi kan implementere den dom lidt bredere, end hvad dommens tekst lige præcis giver udtryk for, og det er selvfølgelig, fordi der her er tale om, at der kan være nogle enkelte selskaber, der måske sparer en lille smule skattepenge et eller andet sted.

Jeg kan se, at provenuberegningerne ikke er voldsomt informative, og det skyldes selvfølgelig bl.a., at det stort set er umuligt at se, hvad det i praksis kommer til at koste med de omflytninger af selskaber osv., der finder sted i disse år. Men Fremskridtspartiet kan med disse få ord tilslutte sig forslaget.

Frank Aaen (EL):

Til den foregående taler kan jeg sige, at EU-modstanden altså ikke omfatter ting til fordel for erhvervslivet.

Jeg vil sige, at vi er EU-modstandere, og jeg husker, at alle de gange, hvor vi har diskuteret EU-medlemskab og fornyelse af traktater, har vi fået at vide, at skat ikke er EU's sag, det er dansk anliggende. Derfor forstår jeg overhovedet ikke, hvordan vi kan få en sådan sag på Folketingets bord, oven i købet som en sag, der stort set kun kan tages til efterretning. Med hvilket belæg har EU her truffet beslutninger, som vedrører danske skattelove? Jeg vil gerne have at vide fra regeringen, med hvilket belæg EU kan træffe beslutninger, som vedrører dansk skattelovgivning, og hvad har regeringen gjort for at forhindre EU i at blande sig i dansk skattelovgivning? Det synes jeg er meget interessante spørgsmål at få svar på.

Jeg kan godt sige, at der vil komme principielle spørgsmål fra os i udvalgsarbejdet vedrørende dette forslag. Vi accepterer det ikke, og vi stemmer nej.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal kort på CD's vegne give tilslutning til lovforslaget.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det undrer sådan set ikke mig, at EU blander sig på dette område, for det er jo ikke noget nyt, at der er moder/datterselskabsdirektiver i EU, og at dette område inden for selskabsretten er EU-reguleret. Det kan man selvfølgelig have en

politisk holdning til, og vi så gerne i Dansk Folkeparti, at EU blendede sig meget mindre.

Det principielle spørgsmål, jeg synes rejser sig på baggrund af forslaget, er spørgsmålet om EF-rettens forrang, og jeg synes, eksemplet her er glimrende til at illustrere, at her kommer EF-Domstolen med en dom, og den skal Folketinget så rette ind til højre efter. Det synes jeg er interessant, for sagen om EF-rettens forrang stammer jo helt tilbage fra 1964 med Costa Enel-sagen.

Men det pinagtige ved EF-rettens forrang i forhold til dansk ret er jo netop, at det aldrig nogen sinde er vedtaget ved en regeringskonference, at EF-retten har forrang. Det er aldrig vedtaget og skrevet ned i nogen traktater, det er ikke vedtaget af noget topmøde i EU. Nej, det er noget, Domstolen selv i sin tid har forudsat, at EU har, og så er det bare blevet taget til efterretning af medlemslandene, herunder Danmark. Derfor synes jeg, lovforslaget er godt til at illustrere selve princippet om EF-rettens forrang, som jo efterhånden er et i juridiske kredse fuldstændig urokkeligt princip, og jeg synes også, man kan rejse det principielle synspunkt på baggrund af denne sag, at hvis EF-retten har forrang for national ret, burde det selvfølgelig være noget, der var vedtaget på en regeringskonference og var kommet ind i Traktaten. Men det er altså ikke sagen.

Når det så er sagt, og hvis vi så kigger på selve indholdet af forslaget, har Dansk Folkeparti da meget stor sympati for det. Hvis vi rent politisk kigger på de ændringer, der er foreslået, synes vi, at de regler, man lægger op til, er bedre end de regler, vi har. Men det er bare en anden diskussion end den principielle om, hvem der skal have magten til at regulere de ting, og jeg synes egentlig, det er trist, vi er kommet dertil, at vi nu har et eksempel, der så klart slår fast, at EF-Domstolen træffer en afgørelse om en fortolkning, hvorefter Folketinget må ændre den danske lovgivning.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kan da bestemt nære den samme bekymring som hr. Thulesen Dahl for EF-rettens placering; men er det ikke korrekt, at hvis Danmark lod være med at implementere, og hvis vi lod være med at vedtage dette lovforslag, ville det eneste, der skete, bare være, at hver gang et firma anlagde en sag, ville man bruge EF-dommen som grundlag og i sag efter sag dømme den

danske stat? Derfor kan vi ud fra en rimelighedsbetragtning lige så godt ændre dansk lovgivning frem for at køre frem med den ene sag efter den anden, som vi ville tabe, fordi EF-Domstolen har afsagt en kendelse engang. Og der står jo ikke i EF-dommen, at Danmark skal lave sin lovgivning om.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan bekræfte over for hr. Kim Behnke, at det er sådan med den retspraksis, der er etableret, at hvis der bliver rejst en sag ved de danske domstole, hvorefter domstolene er forpligtet til at stille præjudicielle spørgsmål til EF-Domstolen, vil de selvfølgelig henvise til den pågældende sag og sige, at virksomheden skal have ret, og det vil de melde tilbage til den danske landsret, eller hvor sagen nu bliver behandlet, og her vil man så skulle dømme på baggrund af retspraksis, som den er i dag.

Men det er jo bl.a., fordi der ikke på noget tidspunkt har været vilje til i politiske kredse at rejse dette principielle spørgsmål. Der har ikke været vilje til at få efterprøvet, om det virkelig skal være sådan, men ved Costa Enel-sagen i sin tid – jeg tror, det var i 1964 – fastlagde Domstolen selv, at EF-retten havde forrang for nationalretten. Det er bare taget til efterretning af alle landene og de juridiske instanser og domstolene, hvor dommerne jo i dag bliver undervist i EF-rettens forrang og i muligheden for at stille præjudicielle spørgsmål, pligten til at gøre det, osv. osv.

Det, jeg anfægter, er det rent principielle: hvis EF-retten skal have forrang, burde man i sin tid – og det bør man for så vidt stadig – traktatfæste det, så det ikke er en retspraksis, men noget, der fremgår klart af de tekster, som er grundlaget for det europæiske samarbejde. Så skal der jo være en afstemning om det, hvor man så kan diskutere det principielle spørgsmål, men det har vi aldrig nogen sinde haft i Danmark, fordi det bare er retspraksis, der har udviklet sig på den måde.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for den positive modtagelse af forslaget. Det er et forholdsvis enkelt forslag, hvor vi præciserer nogle bestemmelser vedrørende dette spørgsmål.

Med hensyn til det EF-retlige skal hr. Frank Aaen få det svar, han beder om, det er oplagt. Men jeg må minde om, at når man har et

system, som lovgiver, har man også et system, som fortolker lovene og udstikker retningslinjerne i de tilfælde, hvor der er tvivl. Og det, vi har her, er, at der er lavet nogle direktiver, som har formuleret nogle bestemmelser, og så går Domstolen ind og præciserer en fortolkning. Det er vel ikke så fantastisk forskelligt fra det, man kender i normale nationale demokratiske forsamlinger og vedtagelser, så jeg tager det helt stille og roligt.

Der er et stort flertal for forslaget, og det interessante er selvfølgelig også, at man kan blive ved med at diskutere formalia. Indholdet er der jo ingen tvivl om: Alle har tilsluttet sig på nær Enhedslisten.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 17: Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og beredskabsloven. (Åbne udvalgsdagsordener m.v.).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 8/10 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frederik Nørgaard (S):

I forbindelse med den kommunalpolitiske redøgørelse i foråret 1997 tilkendegav regeringen, at der ville blive taget skridt til at indføre åbne udvalgsdagsordener i kommuner og amtskommuner, idet mange væsentlige afgørelser i det kommunale system træffes i udvalgene.